

шихме, какво не желаемъ да плащаме и да работимъ. Дойдоха землемѣри, мѣрятъ по полето и викатъ народа за работа, а той не мърда. Тогава доведоха работници съ надница. Копаха много време. Докараха желѣзни кюнци и машини. За почуда на всички, пуснаха въ две села вода. Тогава чакъ разбрахме, че не е лъжа. Казаха, че които не

Пускане на селската чешма. Народенъ празникъ

работятъ, ще плащатъ двойно. Нѣкои съседни села се съгласиха и почнаха да работятъ, съгласихме се и ние — държахме постановление и го изпратихме на окол. началникъ.

— И тъй, работихме всички, и . . . днесъ виждате чудо—силна вода шурти въ нашето село